

“ମିଠେ ବଜେ:— ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରୀତ ହେବାର ଯୁଗ ଅଟେ,
ଏବେ ତୁମକୁ କନିଷ୍ଠରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେବାକୁ ପଡିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାନ କରାଯାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କରାଯାଇବାବାଲା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହିମା ହୋଇଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି—ବାବା, ଅମ୍ଭଙ୍କ ମୋ ଉପରେ ଦୟା କଲେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମୁଁ କ’ଣ ଥିଲି କ’ଣ ହୋଇଗଲା ! ଚିତର ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକ ନହେଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତା’ପରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେ । ଯଦିଓ କେହି କେହି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା ପୂର୍ବରୁ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ତ ଦରକାର ନା— ବାବା କିଏ ? ଚିହ୍ନିବା ପରେ ପୁଣି କହିବା ଦରକାର, ବାବାଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି ? ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବେ କେମିତି । କହିଦେଉଛନ୍ତି ସେ ତ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା, ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ନାହିଁ, ତା’ର ରହିବା ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କିପରି ବିଚାର କରାଯିବ ? ଏକଥା ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ରହିବାର ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ରଥ ଦ୍ଵାରା ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମପିତା କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ପିତାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ନାହିଁ ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ପୁଣି କେଉଁଠୁ ଆସିବ ? ଯଦି ପିତା ହିଁ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା ତେବେ ପିଲାମାନେ ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ ? ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପିତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବେ । ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ନୁହଁନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ-ରୂପ ରହିଛି । ଯେତେ ବି ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଆକାଶ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନାମ ତ ଆକାଶ ରହିଛି ନା । ଯେପରି ଏହି ମହାଶୂନ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସିଏ ବିଚିତ୍ର ତାରକା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ତ ପରମଧାମରେ ହିଁ ରହୁଛନ୍ତି ତାହା ତ ରହିବାର ସ୍ଥାନ । ଉପରକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି ନା । ଉପରକୁ ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଇଶ୍ଵରା କରି ମନେ ପକାଇଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଯାହାକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ସିଏ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା କହିବା— ଏହାକୁ ଅଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଏହାକୁ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଥିଲୁ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲୁ, ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲୁ । ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛୁ ଆମେ ଆତ୍ମା, ନୁହେଁ କି ଶରୀର । ଆତ୍ମାକୁ ଅବିନାଶୀ କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ଜିନିଷ ଅଟେ ନା । ଅବିନାଶୀ କୌଣସି ନାମ ନୁହେଁ । ଅବିନାଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ବିନାଶ ହେଉନାହିଁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି, ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଖେଳ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟକାରୀ ଅଟେ । କିପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ପୁରୁଣା ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତୁମର ସେଠାରେ ଫୁଲ ସଦୃଶ ହେବ । ଏହା ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ନା ।

ଏବେ ତୁମେ ବାବା-ବାବା କହୁଛ, ଏହା ତ’ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି ନା । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପରେ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ପରେ ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଯଦି ଚୈତନ୍ୟ

ହୋଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ପଚାରିଥା'ନ୍ତେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁ । ଏବେ ଏହି ଜଡ଼ ମୁଁ ତ କଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ତ କହିପାରିବ ନା । ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗକୁ ଆସିଛୁ । ଏହା ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆମେ ବହୁତ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଆମେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ସଂପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ସଂପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କୁହାଯିବ । ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ପାର୍ଟି ଆତ୍ମାକୁ ମିଳିଛି । ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପାର୍ଟି ମିଳିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ମୋତେ ପାର୍ଟି ମିଳିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟେ, ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସର୍ବଦା ପୁରୁଷ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ପକ୍ଷୀ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁରୁଷ ଅଟୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେହେରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ କେବଳ ପୁଅକୁ ବର୍ଷା ମିଳିଥାଏ, ଝିଅକୁ ନୁହେଁ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଫିମେଲ (ସ୍ତ୍ରୀ) ହୋଇଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମା କେବେ ମେଲ (ପୁରୁଷ) କେବେ ଫିମେଲ (ସ୍ତ୍ରୀ)ର ଶରୀର ନେଉଛ । ବଂଶୀମାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମେଲ୍ୟ ଅଟ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ହିଁ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି— ହେ ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁରୁଷ ଅଟ । ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ପୁଣି ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ମେଲ-ଫିମେଲ ଦୁଇଜଣ ଦରକାର । ତେବେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମ ବିନା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଥର ବର୍ଷା (ସମ୍ପର୍କ)ନେଇଛୁ । ଆତ୍ମାର ଏହା ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇଥାଏ, କହିଥାଏ ବାବା ଦୟା କର । ବାବା ଏବେ ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବୁ । ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡ଼ି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ କିପରି ବର୍ଷା ପାଉଛୁ, ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ଏହି ଦେବତା କିଭଳି ହେଉଛୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ଷା କାହାଠାରୁ ମିଳୁଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ । ବାବା ତ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉନାହାନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ କରାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ତ ନର୍କକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ନର୍କକୁ ହିଁ ଡାକୁଛ । ଏହା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆ ସଂପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ଏହି କଥାକୁ, ଏହି ପାଠପଢ଼ାକୁ ଏବେ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢ଼ା । ମନୁଷ୍ୟ ସେ ଦେବତା କିମ୍ପାଇ କରତ ନ ଲାଗି ବାର (ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ସମୟ ଲାଗେ ନାହିଁ)... ସନ୍ତାନ ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମକୁ ମୁଁ ମୋର ସମ୍ପର୍କର ଅଧିକାରୀ କରୁଛି । ତୁମେ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ତୁମର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ବୁଝୁଲୋକ ଅଥବା ନିର୍ବାଣଧାମ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହିଠାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ତୁମର ସୁଇଚ୍ ସାଇଲେନ୍ସ (ମିଠା ନିରବତାର) ଘର ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବସିଯିବ ନାହିଁ । ବସି ରହି କ'ଣ କରିବ । ତେବେ ତାହା ତ ଯେପରି ଜଡ଼ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଚୈତନ୍ୟ କୁହାଯିବ । ଆତ୍ମା ବାସ୍ତବରେ ଚୈତନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପାର୍ଟି ନକରିଲେ ତ ଜଡ଼ ହେଲା ନା । ତୁମେ ଏଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯଦି ହାତ ପାଦ ନ ଚଳାଇଲ ତ ଯେପରି ଜଡ଼ ହେଲା ନା । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ, ଆତ୍ମାମାନେ ଯେପରି ଜଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଆନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ଅଭିନୟ କରି ନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିନୟ କରିବାରେ ହିଁ ଶୋଭା ରହିଛି ନା । ଶାନ୍ତିଧାମରେ କି ଶୋଭା ଥିବ ? ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ଅନୁଭବରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । କିଛି ଅଭିନୟ ହିଁ କରୁନାହାନ୍ତି ତେବେ ସେଠାରେ ରହି ଲାଭ କଣ ? ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସୁଖର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ପାର୍ଟି ମିଳିଛି । କେହି କେହି ତ

କହୁଛନ୍ତି ଆମର ମୋକ୍ଷ ଦରକାର । ଯେପରି ପାଣି ଫୋଟକା ପାଣିରେ ମିଶିଗଲା, ବାସ୍, ଆତ୍ମାର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଯେପରି କିଛି ନାହିଁ । କିଛି ଅଭିନୟ ନକରିଲେ ଯେପରି ଜଡ଼ କୁହାଯିବ । ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିରହିଲେ କ'ଣ ଫାଇଦା ? ଅଭିନୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ହିରୋ- ହିରୋଇନଙ୍କର ଅଭିନୟକୁ ମୁଖ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତୁମକୁ ହିରୋ- ହିରୋଇନର ଉପାଧି ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି ପ୍ରଥମେ ସୁଖର ରାଜ୍ୟ କରୁଛି ପୁଣି ରାବଣର ଦୁଃଖର ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଅ । ଟୀଟର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ଯିଏ ଟିଟର ହେଉନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କର ପଦ କମ୍ ହେବ । ଟିଟର ହେବା ବିନା କାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କିପରି ମିଳିବ ? ଯେପରି କାହାକୁ ପଇସା ଦେଲେ ତାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗିବ ନା । ସେହିପରି ସେମାନେ ମନରେ ଭାରୁଛନ୍ତି ବି.କେ. ଆମ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଆମକୁ କ'ଣ ରୁ କ'ଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି ! ଏମିତି ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି— ବାହାଃ ବାବା, ଆପଣ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମର କେତେ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି ! କାହା ଦ୍ୱାରା ତ ହେଉଛି ନା । ବାବା କରନକରାବନହାର (କରିକରାଭାଲା ବାଲା) ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ଦ୍ୱାରା କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଛ । ଯେତେ-ଯେତେ ଯିଏ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ରାଜା ହେବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯିଏ ଭଲ ନୟର ରଖିବେ ସେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ହେବେ । ମାଳା ତିଆରି ହେଉଛି ନା । ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଆମେ ମାଳାରେ କେଉଁ ନୟରରେ ରହିବୁ ? ୯ ରତ୍ନ ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯିଏ ହାରା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସିଏ ମଝିରେ ଅଛନ୍ତି । ହାରାକୁ ମଝିରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ମାଳା ଉପରେ ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ଶେଷରେ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ— କିଏ ମୁଖ୍ୟ ଦାନା ହେବେ, ଯିଏକି ରାଜବଂଶରେ ଆସିବେ । ପଛରେ ତୁମକୁ ନିଷ୍ଠୟ ଏସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଦେଖିବ, କିପରି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ । ଆରମ୍ଭରେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସୁସ୍ଥଲୋକରେ ଦେଖୁଥିଲ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ । ଆତ୍ମା ଦଣ୍ଡ କେଉଁଠାରେ ଭୋଗ କରୁଛି— ଏହା ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟି ଅଛି । ଗର୍ଭ ଜେଲରେ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ଜେଲରେ ଧର୍ମରାଜଙ୍କୁ ଦେଖୁ ପୁଣି କହନ୍ତି ମୋତେ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିଦିଅ । ରୋଗ ଆଦି ହେଉଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମର ହିସାବ ନା । ଏସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ବାବା ତ ନିଷ୍ଠୟ ସତ୍ୟ ହିଁ ଶୁଣାଇବେ ନା । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ ଚରିତ୍ରବାନ ହେଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ ଚରିତ୍ରବାନ କୁହାଯାଏ ।

ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ ନା । ତେଣୁ ତୁମଠାରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହୁଛି । ସେଠାରେ ହଜାମା ଇତ୍ୟାଦିର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଶକ୍ତି କମ ହୋଇଗଲେ କେତେ ହଜାମା ହୋଇଯାଉଛି । ଅଧାକଳ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ତାହା ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତେ ସମାନ ରୂପରେ ନା ଶକ୍ତି ପାଇପାରିବେ, ନା ପଦ ପାଇପାରିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଭ୍ରାମାରେ ଅନାଦି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । କେହି ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ-ଦୁଇଟି ଜନ୍ମ ନେଇ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଦୀପାବଳୀରେ ମଶାମାନେ, ରାତ୍ରିରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ସକାଳେ ମରିଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଅସଂଖ୍ୟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଣନା ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଆୟୁଷ କେତେ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ ! ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ— ଆମର ଆୟୁଷ ବହୁତ ବଡ଼ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ପୁରା ପାର୍ଟି କରୁଛ । ବାବା ତୁମକୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ କିପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଟି କରୁଛ । ପତା ଅନୁସାରେ ଉପରୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ତୁମେ ଏହି ପାଠ ପଢୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅନେକ ଥର ତୁମକୁ ପଢ଼ାଇଛି ଏବଂ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯାଉଛି । ଅଧାକଳ ପାଇଁ ତୁମେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ପାଉଛ । ବିନାଶୀ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ମିଳିଥାଏ । ବଞ୍ଚିମାନ ଯଦି କେହି ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ମଧ୍ୟ ବାରିଷ୍ଟର ହେବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ— ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କର ପାର୍ଟି ରହିଛି, ସେହି ପାର୍ଟି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ହୋଇଚାଲିବ । ଦେବତା ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ଶୂଦ୍ର, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସେହି ପାର୍ଟି ଚାଲିବ, ଯାହା କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଚାଲୁଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ

ଅଟେ । ପଚାରୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥ ବଡ଼ ନା ପ୍ରାଲଙ୍କ ବଡ଼ ? ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ତ ପ୍ରାଲଙ୍କ ମିଳିନଥାଏ । ତ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାଲଙ୍କ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ବୋଝ ତ୍ରାମା ଉପରେ ଆସିଯାଉଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କେହି କରୁଛନ୍ତି, କେହି କରୁନାହାନ୍ତି । ଆସିକରି ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରାଲଙ୍କ ମିଳୁନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି, ସବୁ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ୍ରାମା ଅଟେ । ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପାର୍ଟି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟି ରହିଛି । ହାରା ହେଉଛି, ପୁଣି କଉଡ଼ି ସଦୃଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଏସବୁ କଥା ତୁମେ ଏବେ ଶୁଣୁଛ । ସ୍କୁଲରେ ଯଦି କେହି ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ତେବେ କହନ୍ତି ଇଏ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଟେ, ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭେରାଇଟି (ବିଭିନ୍ନତାର) ବୃକ୍ଷ, ଭେରାଇଟୀ ଫିଟର୍ସ (ଚେହେରା) କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଭେରାଇଟୀ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉପରେ ରହିଛି । ତାର ବହୁତ ଶାଖା ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମର ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ଶରୀର ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଧାରଣା କରୁଛି, ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି, ଶରୀର ତ ବଦଳିଚାଲିଛି । ସେହି ଆତ୍ମା ହିଁ ରହୁଛି, ଆତ୍ମା ହିଁ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଶରୀର ନେଇ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ତେବେ ଏହା ନୁଆ କଥା ଅଟେ ନା । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ବୁଝିଥିଲ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଛ, କେହି ମଧ୍ୟ ଏପରି ରହିବେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସନ୍ଦେଶ ନ ମିଳିବ । ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣିବାର ଅଧିକାର ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । ପୁଣି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ନେବେ । କିଛି ତ ଶୁଣିବେ ନା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ମୋ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଏହି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ପଦ ପାଉଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗୁଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଅହୋ ବାବା, ତୁମର ଲାଲା... କ'ଣ ଲାଲା ? କିପରି ଲାଲା ? ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇବାର ଲାଲା ଅଟେ । ଏକଥା ଜାଣିବା ଦରକାର ନା ଏବଂ ଏହି କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଜାଣିବେ ନା । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆସି ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ନଲେଜମୁଲ ଅଟନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନଲେଜମୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ନଲେଜମୁଲ ହେଉଛ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବୁଝି ନେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନଲେଜମୁଲ କୁହାଯିବ । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ପୁରୁଷ ଅଟେ, ମୋତେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ ।
- (୨) ସାରା ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁସବୁ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି, ସେସବୁ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ୍ରାମା ଅଟେ, ଏଥିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରାଲଙ୍କ ଦୁଇଟିଯାକ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ପ୍ରାଲଙ୍କ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପବିତ୍ରତାର ରୂପାତ୍ମାକୁ ଜାଣି ପୁଣ୍ୟ-ଶାନ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ମହାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିର ମହାନତାକୁ ଜାଣି ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ଦେବାତ୍ମା ଏବେଠାରୁ ହୁଅ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯିବୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ସମୟ ଧରି ଜମାକରିଥିବା ଶକ୍ତି ହିଁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ କାମରେ ଆସିବ । ପବିତ୍ର ହେବା କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇ ରହୁଛୁ ବା ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛୁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତା ଜନନୀ ଅଟେ, ତାହେଁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ତାହେଁ ବୃକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା, ବାୟୁମଣ୍ଡଳଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ସୁଖଶାନ୍ତିର ଜନନୀ ହେବା- ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ମହାନ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ନେହାମାନ:- ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦୟାର ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ ଏବଂ ସେହିଭଳି ବିଚାର ତରଙ୍ଗ ଚାରିଆଡେ ବିଚ୍ଛୁରୀତ କର ।